

DAGMAR

får en rokketand

forfatter
Marlene Eger Ullum

illustrator
Leena Lundgaard

Her er Dagmar.
Hun er 5 år.

En dag da Dagmar spiser aftensmad med familien, er der pludselig noget, som føles mærkeligt inde i hendes mund!

En af Dagmars tænder føles helt anderledes, end den plejer. Hun mærker nysgerrigt efter.

Kan det virkelig passe – jo den er god nok!

Det er en rokketand!

En vaskeægte rokketand - altså en af den slags som rigtig rokker!

Det er Dagmars første rokketand, og hun har sådan ønsket sig én i al den tid, hun kan huske.

"Jubiii" råber Dagmar glad og hopper op og ned på stolen "mor og far prøv at se, jeg har fået en rokketand."

En dag da Dagmar spiser aftensmad med familien, er der pludselig noget, som føles mærkeligt inde i hendes mund!

En af Dagmars tænder føles helt anderledes, end den plejer. Hun mærker nysgerrigt efter.

Kan det virkelig passe – jo den er god nok!

Det er en rokketand!

En vaskeægte rokketand - altså en af den slags som rigtig rokker!

Det er Dagmars første rokketand, og hun har sådan ønsket sig én i al den tid, hun kan huske.

"Jubiii" råber Dagmar glad og hopper op og ned på stolen "mor og far prøv at se, jeg har fået en rokketand."

"Må jeg se" siger far, og Dagmar åbner munden højt op, så far kan mærke på tanden.

"Ja minsandten" udbryder far og smiler "sørme så".

Den er god nok. Foran, nederst i Dagmars mund, sidder en af mælketænderne ganske rigtigt løst. Ikke så meget endnu - godt nok - men man kan mærke, at den rokker svagt, hvis man føler godt efter.

Dagmar er glad. Hun har længe ønsket sig en rokke-tand, for både Gustav og Marie fra børnehaven har tabt en tand hver, og det ser så flot ud, synes Dagmar.

Da Dagmar ligger i sin seng om aftenen, kan hun slet ikke falde i søvn. Længe ligger hun og vender og drejer sig.

"Åh bare det snart var morgen, så jeg kan komme i børnehave og vise dem alle sammen, at jeg har fået en rokketand" tænker Dagmar ved sig selv. Hun glæder sig så meget til at vise alle børnene, og de voksne, at hun nu også har en tand som rokker.

Men så får Dagmar pludselig en skrækkelig tanke.

Hun kalder på mor.

"Hvad nu hvis tanden falder ud, mens jeg sover" spørger Dagmar forfærdet. "Så sluger jeg den jo!"

"Det skal du ikke være bange for" siger mor og ær Dagmar kærligt på kinden "Så hurtigt går det heller ikke. Tanden skal først blive rigtig løs inden, den falder ud. Du kan roligt lægge dig til at sove". Mor kysser Dagmar godnat.

De næste uger rokker Dagmar i tanden lige så tit, hun kan komme til det.

Hun rokker i den, når hun er i bad. Hun rokker i den, når hun står med mor i køen i supermarkedet, og hun giver den en ordentlig rokketur hver aften, inden hun skal sove. Hun rokker og rokker og rokker og rokker...

Dagmar rokker så meget i tanden, at hun til sidst får helt ondt i tandkødet, der hvor tanden sidder fast.

Nogen gange synes mor, det er helt synd for tanden og siger " Lille skat lad nu den stakkels tand være lidt i fred. Den falder ud, når den selv er parat til det"

Det ved Dagmar jo godt, men hun vil bare så gerne have, at den snart ryger ud.

Efter hvad der føltes som flere år (men som i virkeligheden kun er et par uger), sidder tanden endelig rigtig løst. Faktisk sidder den så løst, at den vipper hver gang, Dagmar taler. Det ser skægt ud.

Far siger, at det er den sjoveste rokke-tand, han nogensinde har set. Han vil gerne hjælpe Dagmar af med tanden.

"Skal jeg hjælpe dig med at hive den ud?" spørger far "Jeg putter bare lidt tråd omkring tanden, hiver og vupti, så er den ude. Du mærker næsten ikke noget".

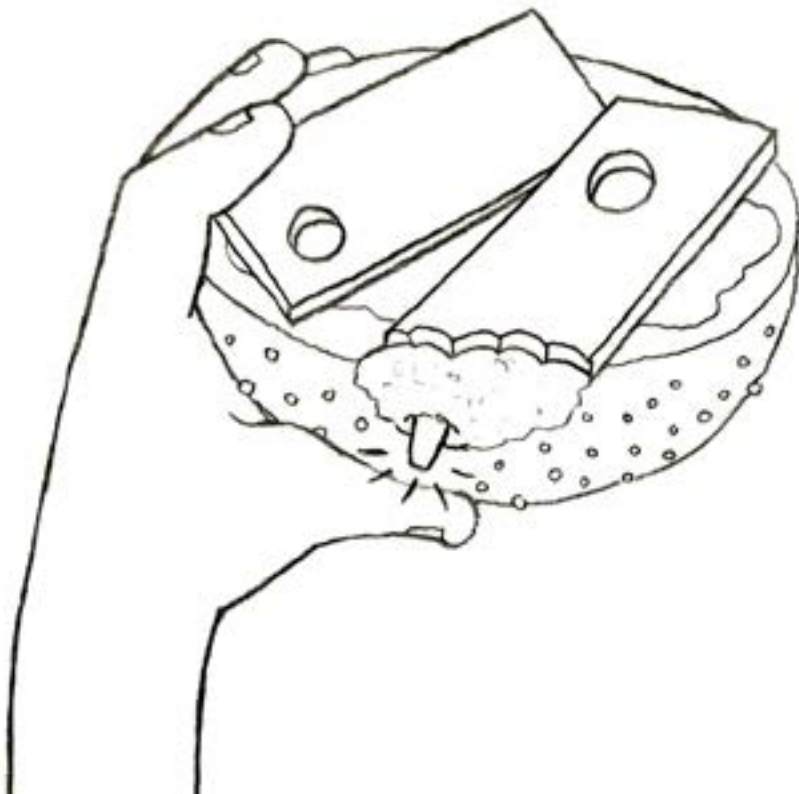
"NEJ FAR" svarer Dagmar bestemt. "Hvor mange gange skal jeg sige det til dig - den falder ud, når den selv er parat til det!"

Dagmar er nu ellers helt parat til, at tanden falder ud nu. Hun tør bare ikke, at far skal hive den ud. Tænk hvis det alligevel gør ondt. Mon det bløder meget, når sådan en tand falder ud?

Tanden sidder nu så løst, at mor må skære maden ud i små bidder for Dagmar, for hun kan kun tygge sin mad ude i siderne af munden, for ellers gør det ondt.

Og så en lørdag morgen midt i morgenmaden, sker det endelig. Dagmar glemmer i et kort øjeblik, at det gør ondt at tygge med tanden, og hun tager en ordentlig bid af rundstykket. Det er mere end Dagmars tand kan holde til, og vips er den ude.

Den sidder fast i rundstykket.

"Se mor" råber Dagmar glad og viser mor det sted, hvor rokketanden stadig sidder fast i rundstykket "min tand er faldet ud."

"Endelig skete det" jubler hun og danser en sejrsdans i køkkenet.

Og ganske rigtigt.

Der hvor tanden før sad, er der nu kun et hul at se. Dagmar løber ind på sit værelse og kigger sig i spejlet. Det er et perfekt hul, synes Dagmar, faktisk er det lige sådan et hul, hun altid har ønsket sig. Det bløder en lille smule, men det gør ikke spor ondt.

Mor er enig og siger "Sikke et flot hul lille skat. Jeg tror faktisk, at det er det flotteste hul, jeg nogensinde har set!" Far kigger også på hullet og må give mor ret, det er faktisk ret fint.

Hvis man kigger godt efter, kan man se en fin ny tand, som er på vej op, samme sted som den gamle tand før sad. Den nye tand har sådan nogle fine små takker.

Mor fortæller, at den nye tand snart vokser op af hullet. Hun siger også, at det er vigtigt at passe godt på tanden, og børste den godt hver dag, for den skal sidde der for altid. Mor kalder den nye tand for en voksentand. Det er Dagmar godt tilfreds med. Hun gentager ordet for sig selv.

"Voksentand!" Det lyder flot.

Men det er nu i grunden mærkeligt tænker Dagmar, at der er noget der hedder mælketænder og voksentænder.

Hvorfor hedder det en mælketand, når den nu er meget mere vild med bolsjer, is og kakaomælk? Den kunne da ligeså godt hedde en bolsjetand – eller en kakaotand, det lyder nu også ret godt!

Og det er da også lidt skørt, at man får sin voksentand, når man stadig er et barn ikke?

Dagmar står lang tid foran spejlet og kigger på sig selv, så hun rigtig kan vænne sig til, hvordan hun nu ser ud med sådan et flot hul i munden. Hun synes selv, det ser ret godt ud. Hun synes også, det er ligesom om, at hun er blevet lidt højere, efter at tanden er faldet ud.

Til frokost serverer mor rugbrødsmadder med leverpostej og spegepølse for Dagmar, og hun får et glas mælk med sugerør til.

Nu kan du drikke, uden at du behøver åbne munden" siger mor. "Du kan bare stikke sugerøret ind gennem hullet."

Orv hvor er det smart, det har Dagmar slet ikke tænkt på. Nu er hullet ikke bare pænt, men det er faktisk også ret nyttigt at have.

Da Dagmar endelig skal i børnehave efter weekenden, kan hun næsten ikke vente med at komme derned. Hun synes mor er ALT for langsom til at gøre sig klar.

"Kom nuuu" siger Dagmar til mor. "Vi skal af sted"!

Dagmar står klar med jakke og sko på, inden mor overhovedet er blevet færdig med sin morgenkaffe.

Mor smiler "jamen Dagmar dog, er du allerede færdig? Du er alt for tidlig på den, børnehaven er slet ikke åben endnu. Sæt du dig ned og få lidt morgenmad".

Da Dagmar endelig - langt om længe - kommer ned i børnehaven, har hun travlt med at vise hullet i munden frem.

Hun smiler så stort hun kan til Rie, som er pædagog i børnehaven, så Rie rigtig kan se det flotte hul. Hun vil have, at Rie selv skal lægge mærke til det, så hun siger ikke noget.

Heldigvis ser Rie med det samme, at Dagmar har tabt en tand og bukker sig helt ned, så hun rigtig kan se det fine hul.

"Nej Dagmar dog så skete det endelig hva' " udbryder Rie smilende, og giver Dagmar et stort knus. "DET har du ventet længe på!"

Dagmar har taget rokketanden med i en lille æske, hun har fået af mor. Der er stadig en lille smule blod på tanden. Dagmar viser den frem til alle dem, som gider kigge. Det er der heldigvis, flere der gør. Især de mindre børn er meget interesserede i at se den fine tand og gyser lidt, når de ser blodet.

Rie finder den store mælketand frem, som de har stående i børnehaven. Det er ikke en rigtig mælketand, for den er lavet af flamingo. Der sidder flere flag i tanden allerede. Det er fordi, flere af de andre børn i børnehaven også har tabt en mælketand eller to. Der bliver nemlig sat et flag i tanden hver gang, der er et barn i børnehaven, som taber en tand. Dagmar får selv lov til at sætte et flag i tanden, for nu er det jo hende, der har tabt en tand.

Bagefter synger de alle sammen "nu har jeg endelig tabt en tand" sangen, som Rie har fundet på. Rie spiller guitar til.

Sangen lyder sådan her:

Jeg har længe haft en rokketand.
Den var vild med søde sager
chokolade, is og salt lakrids
og alt godt fra byens bager

Men søde kæreste mælketand
Nu' det helt slut med at mæske
For du bor nu ikke i min mund
Men i en fin lille æske.

Rock, amok og lidt brok jeg vil aldrig glemme dig
Vi har skreget, vi har grint, vi har rokket du og jeg.

Rock, amok og lidt brok, jeg har rokket alt jeg kan
Men nu' det slut med at rokke min søde mælketand

Om aftenen, da hele familien sidder samlet omkring bordet og spiser aftensmad, guffer Dagmar velfornøjet gulerødder og frikadeller i sig, mens hun fortæller far og mor om hendes dag i børnehaven.

Dagmar er glad for, at hun nu kan spise igen, uden at det gør ondt i rokketanden.

"Det er nu faktisk meget dejligt" gumler Dagmar med munden fuld af frikadeller "at jeg bare kan spise alt hvad jeg vil, uden at det gør ondt i tanden mere."

"Ja det kan jeg se" siger far og smiler.

"Ja" siger Dagmar "vi burde faktisk fejre det med et stykke chokolade til dessert."

"Nå synes du det" ler mor og blinker til Dagmar.

Dagmar griner også - stadig med munden fuld af mad.

Men hov hvad er nu det?

Dagmar mærker på tanden, som sidder ved siden af hullet. Hun mærker hvordan, den rækker svagt. Hun har fået en ny rokketand.

"Nå så må vi til det igen far" sukker Dagmar.

"Ja det må vi vel" ler far, og giver Dagmar et stort knus.

